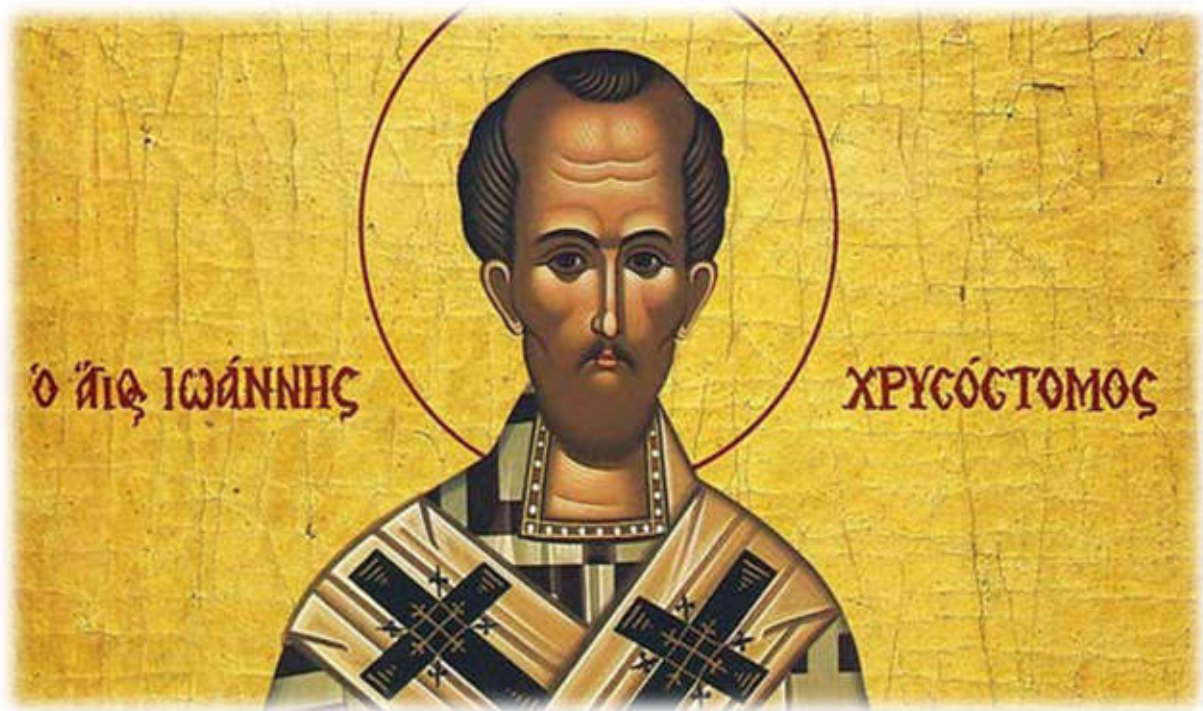

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Γιατί ο Χριστός δεν άλλαξε τον Ιούδα;

«Τότε, άφοϋ πήγε στους άρχιερείς ένας από τους δώδεκα, ό Ιούδας ό Ισκαριώτης, είπε, τί θέλετε να μου δώσετε για να σας τον παραδώσω;»[...]

Και άκριβώς όταν ή πόρνη μετανοούσε, όταν καταφιλοϋσε τὰ πόδια του Κυρίου, τότε πρόδιδε τὸ Δάσκαλο ό μαθητής. Γι' αυτό είπε «τότε», για να μην κατηγορήσεις για άδυναμία τὸ Δάσκαλο, όταν βλέπεις τὸν μαθητή του να τὸν προδίδει. Γιατί τόσο μεγάλη ἦταν ή δύναμη του Δασκάλου, ὡστε να πείθει να Τὸν ακολουθοϋν ακόμη και οί πόρνες.

Θὰ άναρωτιόταν ὅμως κανείς, Έκεϊνος που είχε τή δύναμη να μεταστρέφει τις πόρνες και να τις κάνει να Τὸν ακολουθοϋν, δεν κατάφερε να κερδίσει τήν άγάπη του μαθητή του; Είχε τή δύναμη να κερδίσει τὸ μαθητή, αλλά δεν έπιθυμοϋσε να τὸν μεταβάλει άναγκαστικά στο καλό, οϋτε με τή βία να τὸν προσελκύσει κοντά Του. «Τότε, άφοϋ πήγε». Και τὸ «άφοϋ πήγε» αυτό δεν στερεϊται κάποιας σημασίας. Γιατί δεν κάλεσαν οί άρχιερείς τὸν Ιούδα, οϋτε άναγκάστηκε, οϋτε ὑποχρεώθηκε, αλλά ό ίδιος μόνος του κι έλεύθερα γέννησε τήν πονηρή αυτή σκέψη κι έβγαλε αυτή τήν άπόφαση, χωρίς να έχει κανέναν σύμβουλο σ' αυτό τὸ πονηρό του έργο. «Τότε, άφοϋ πήγε ...; ένας από τους δώδεκα».

Τί σημαίνει τὸ «ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα»; Καὶ αὐτὸς ὁ λόγος «ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα» δείχνει πὼς ἡ κατηγορία τοῦ Ἰούδα εἶναι πολὺ μεγάλη. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε καὶ ἄλλους μαθητές, ἑβδομήντα συνολικά. Ἄλλὰ ἐκεῖνοι βρισκόνταν σὲ δεύτερη θέση καὶ δὲν ἀπολάμβαναν τόση τιμὴ, οὔτε εἶχαν τόση οἰκειότητα μὲ τὸν Διδάσκαλο, οὔτε γνώριζαν τόσο τὰ μυστικά Του ὅσο οἱ δώδεκα. Αὐτοὶ προπάντων ἦταν οἱ ἐκλεκτοί, αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν τὸν στενὸ κύκλο τοῦ Βασιλιᾶ, αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν τὴν ὁμάδα πού ἦταν κοντὰ στὸ Δάσκαλο, καὶ ἀπὸ αὐτὴν ξεπήδησε ὁ Ἰούδας.

Γιὰ νὰ μάθεις, λοιπόν, ὅτι **δὲν Τὸν πρόδωσε ἀπλῶς κάποιος ἀπὸ τοὺς μαθητές Του, ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτούς Του,** γι' αὐτὸ ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς τὸ «ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα». Καὶ δὲ ντρέπεται ὁ Ματθαῖος νὰ τὸ ἀναφέρει. Ἄλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο νὰ ντραπεῖ; **Τὸ ἀναφέρει γιὰ νὰ μάθεις πὼς παντοῦ καὶ πάντα λένε οἱ Εὐαγγελιστὲς τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν ἀποκρύπτουν τίποτα, ἀκόμη καὶ αὐτὰ πού θεωροῦνται ἀξιοκατάκριτα.** Γιατί αὐτὰ πού φαίνονται πὼς εἶναι ἀξιοκατάκριτα, αὐτὰ ἀποδεικνύουν τὴ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου. Ὅτι δηλαδὴ προσέφερε τόσα πολλὰ ἀγαθὰ στὸν προδότη, τὸ ληστή, τὸν κλέφτη (τὸν Ἰούδα) καὶ **συνέχιζε μέχρι τὴν τελευταία στιγμή νὰ τὸν ἔχει κοντὰ Του.** Καὶ μάλιστα τὸν νουθετοῦσε καὶ τὸν συμβούλευε καὶ τὸν φρόντιζε μὲ κάθε τρόπο.

Ἄν ἐκεῖνος δὲν ἔδινε σημασία, δὲν φταίει ὁ Κύριος. Καὶ μάρτυρας εἶναι ἡ πόρνη, καὶ μὴ πολυπαίρνεις θάρρος προσέχοντας τὸν Ἰούδα. Γιατί καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἶναι ὀλέθρια, καὶ τὸ ὑπέρμετρο θάρρος καὶ ἡ ἀπελπισία (ἀπόγνωση). Γιατί τὸ ὑπέρμετρο θάρρος κάνει νὰ πέσει κάτω αὐτὸς πού στέκεται ὄρθιος, καὶ ἡ ἀπελπισία ἐμποδίζει νὰ σηκωθεῖ αὐτὸς πού ἔχει πέσει. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Παῦλος συμβούλευε λέγοντας: **«Αὐτὸς πού νομίζει πὼς στέκεται, ἄς προσέχει μὴν πέσει».**

Ἔχεις τὰ παραδείγματα καὶ τῶν δύο πῶς ἔπεσε δηλαδὴ ὁ μαθητὴς, πού νόμιζε πὼς στεκόταν ὄρθιος, καὶ πῶς σηκώθηκε ἡ πόρνη πού εἶχε πέσει. Ἡ σκέψη μας εὐκόλα παρασύρεται καὶ ἡ θέλησή μας εἶναι εὐμετάβλητη. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ διαφυλάσσουμε καὶ νὰ ὀχυρώνουμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ παντοῦ.[...].

«Τί θέλετε νὰ μοῦ δώσετε, κι ἐγὼ θὰ σᾶς Τὸν παραδώσω». Πές μου Ἰούδα, αὐτὰ σοῦ ἔμαθε ὁ Χριστός; Γι' αὐτὸ τὸ λόγο δὲν ἔλεγε, «μὴν ἀποκτήσετε χρυσὰ νομίσματα, οὔτε ἀσημένια, οὔτε χάλκινα πού νὰ τὰ φυλάγετε στὶς ζῶνες σας», **θέλοντας νὰ περιορίσει ἀπὸ πιὸ μπροστὰ τὴ φιλαργυρία σου;[...].**

«Τί θέλετε νὰ μοῦ δώσετε, κι ἐγὼ θὰ σᾶς Τὸν παραδώσω». Πολὺ σκληρὰ εἶναι τὰ λόγια αὐτά. Πές μου, **μπορεῖς ἐσὺ νὰ παραδώσεις Ἐκεῖνον ποὺ συγκρατεῖ τὰ πάντα, ποὺ ἐξουσιάζει τοὺς δαίμονες, ποὺ διατάσσει τὴ θάλασσα καὶ εἶναι ὁ Κύριος ὅλων ὄσων ὑπάρχουν στὴ φύση;** Γιὰ νὰ περιορίσει λοιπὸν τὴ παραφροσύνη του καὶ γιὰ νὰ δείξει πὼς ἂν δὲν ἤθελε, δὲν θὰ προδιδόταν, ἄκουσε τί κάνει. Κατὰ τὴν ὥρα ἀκριβῶς τῆς προδοσίας, ὅταν ἦρθαν ἐναντίον Του κρατώντας ξύλα, λαμπάδες καὶ πυρσοὺς, τοὺς λέει: **«Ποιὸν ζητᾶτε;»** καὶ δὲν γνώριζαν Ἐκεῖνον ποὺ ἐπρόκειτο νὰ συλλάβουν. Τόσο πολὺ ἔλειπε ἡ δύναμη ἀπὸ τὸν Ἰούδα στὸ νὰ παραδώσει τὸν Κύριο, ὥστε δὲν Τὸν ἔβλεπε τὴ στιγμή ποὺ ἐπρόκειτο νὰ Τὸν παραδώσει, ἐνῶ ἦταν παρών, καὶ ὅλα αὐτὰ τὴ στιγμή ποὺ ὑπῆρχαν τόσες λαμπάδες καὶ τόση φωτοχυσία.

Αὐτὸ βέβαια ὑπαινίχθηκε καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγοντας ὅτι εἶχαν λαμπάδες καὶ πυρσοὺς καὶ δὲν τὸν ἔβλεπαν. Καὶ κάθε ἡμέρα τοῦ τὸ ὑπενθύμιζε καὶ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα, ὅτι δηλαδὴ **δὲν θὰ μπορέσει νὰ Τὸν προδώσει στὰ κρυφά. Καὶ μάλιστα δὲν τοῦ ἔκανε (ὁ Κύριος) παρατηρήσεις φανερὰ μπροστὰ σὲ ἄλλους, γιὰ νὰ μὴν τὸν κάνει πιὸ ἀδιάντροπο, οὔτε πάλι ἀποσιωποῦσε τὰ σφάλματά του, γιὰ νὰ μὴν νομίζει ὅτι περνοῦν ἀπαρατήρητα καὶ ἐπιχειρήσει ἄφοβα τὴν προδοσία, ἀλλὰ διαρκῶς ἔλεγε:** «Ἐνας ἀπὸ ἐσᾶς θὰ μὲ παραδώσει», δὲν τὸν φανέρωσε ὁμως.

Εἶπε πολλὰ (ὁ Κύριος) καὶ γιὰ τὴν κόλαση, πολλὰ καὶ γιὰ τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ ἀπέδειξε τὴ δύναμη ποὺ εἶχε καὶ γιὰ τὰ δύο, καὶ γιὰ νὰ τιμωρεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ γιὰ νὰ ἀνταμείβει τοὺς δικαίους. Ἄλλὰ ἐκεῖνος (ὁ Ἰούδας) ὅλα αὐτὰ τὰ περιφρόνησε, ὁ Θεὸς ὁμως δὲν τὸν ἀνακάλεσε μὲ τὴ βία ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἀποφάσισε. Ἐπειδὴ λοιπὸν μᾶς δημιούργησε ἐλεύθερους νὰ διαλέγουμε τίς κακὲς ἢ τίς ἐνάρετες πράξεις, ἐπιθυμεῖ νὰ εἴμαστε καλοὶ μὲ τὴ θέλησή μας. Γι' αὐτὸ ἂν ἐμεῖς δὲν θέλουμε, οὔτε μᾶς πιέζει οὔτε μᾶς ἀναγκάζει.

Ἐπειδὴ αὐτὸς ποὺ γίνεται μὲ τὴ βία ἐνάρετος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἐνάρετος. Ἀφοῦ λοιπὸν κι ἐκεῖνος ἦταν ἐλεύθερος νὰ διαλέξει καὶ ἦταν σὲ θέση νὰ μὴν ὑποστεῖ βία γιὰ νὰ κλίνει πρὸς τὴ φιλαργυρία, γι' αὐτὸ τυφλώθηκε ἡ σκέψη του, πρόδωσε τὴ σωτηρία του καὶ εἶπε: «Τί θέλετε νὰ μοῦ δώσετε, κι ἐγὼ θὰ σᾶς Τὸν παραδώσω». Ἐπικρίνοντας τὴ διανοητικὴ του τύφλωση καὶ τὴν ἀναισθησία, ὁ Εὐαγγελιστὴς λέει ὅτι τὴν ὥρα ποὺ πῆγαν νὰ συλλάβουν τὸν Κύριο, βρισκόταν μαζί τους καὶ ὁ Ἰούδας, ἐκεῖνος ποὺ εἶπε «τί θέλετε νὰ μοῦ δώσετε, κι ἐγὼ θὰ σᾶς Τὸν παραδώσω».

Καὶ ὄχι μόνο ἀπὸ αὐτὸ εἶναι δυνατὸν νὰ δοῦμε τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ὅτι μόλις Ἐκεῖνος ἀπλῶς μίλησε, ἀπομακρύνθηκαν καὶ ἔπεσαν κάτω. Ἐπειδὴ ὅμως οὔτε μ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν σταμάτησαν τὸ ἐπαίσχυντο ἔργο τους, παραδίνεται ἀμέσως σὰν νὰ ἔλεγε: Ἐγὼ ἔκανα τὸ καθῆκον μου, ἀποκάλυψα τὴ δύναμή μου καὶ ἀπέδειξα ὅτι ἐπιχειρεῖτε πράγματα ἀκατόρθωτα. **Θέλησα νὰ περιορίσω τὴν κακία σας, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐσεῖς δὲν θελήσατε καὶ ἐπιμένετε στὴν παραφροσύνη σας, νά, σὰς παραδίνομαι.**

Τὰ ἀνέφερα ὅλα αὐτά, γιὰ νὰ μὴν κατηγορήσουν μερικοὶ τὸν Χριστό, καὶ ποῦν: γιατί δὲν μετέστρεψε τὸν Ἰούδα;

Αναδημοσίευση ἀπὸ: <http://alopsis.gr/γιατί-ο-χριστός-δεν-άλλαξε-τον-ιούδα-ά/>

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>